R 5886 [Page 125]

சகோதரர்களை முறையாகவோ, முறையற்றோ நியாயந்தீர்த்தல்

proper & improper judgement of brethren

" திறவு வசனம் : நியாயப்பிரமாணத்தைக் கட்டளையிடுகிறவர் ஒருவரே; அவரே இரட்சிக்கவும் அழிக்கவும் வல்லவர்; மற்றவனைக் குற்றப்படுத்துகிறதற்கு நீ யஸர்? "
- யாக்கோபு 4:12.

யாக்கோபு அப்போஸ்தலன் இந்த நிருபத்தில் சபையில் பட்சபாதம் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிற உண்மையை ஆய்வுரையாகக் கூறுகிறார். சிலர் முறையான காரணமின்றி மற்றவர்களைப்போல உயர்வாக கனப்படுத்த தகுதியற்றவர்களாக நடத்தப்பட்டனர். இரண்டாம் அதிகாரத்தில் இந்த கருத்து குறிப்பாக கொண்டுவரப்பட்டது. சபைகூடுகையில் ஐஸ்வரியவான்கள் மற்றும் ஆதிக்கம் செலுத்துவோரில் சிலருக்கு முன்னுரிமை இடங்கள் கொடுக்கப்பட்டு, பெரும் மரியாதையோடும் மதிப்புடனும் நடத்தப்பட்டனர். தாழ்ந்தவர்களும் தரித்திருமாயிருந்த மற்றவர்கள், தங்கள் தகுதி மற்றும் அந்தஸ்தில் குறைந்தவர்களாயிருந்ததால் ஒதுக்குப்புறமான இடங்கள் கொடுக்கப்பட்டு, அலட்சியமாக நடத்தப்பட்டனர். கர்த்தரது ஆலோசனைகளுக்கு மாறாக சகோதரர்கள்மேல் நியாயத்தீர்ப்பு செய்யப்பட்டது. குணாதிசயத்தின் நிலைப்பாட்டை ஒதுக்கிவிட்டு, மனிதர்களை கனப்படுத்தி நியாயந்தீர்க்கும்போது அது பாவமாகும் என அப்போஸ்தலர் சுட்டிக்காண்பிக்கிறார். நியாயப் பிரமாணத்தைத் தந்தவர் யேகோவா தேவனே. ஆகவே ஒரே மாபெரும் தராதரம் மட்டுமே இருக்கமுடியும். அவர் பல்வேறு பிரதிநிதிகளை நியமித்தபோதிலும் அந்த தராதரமாகிய நியாயப்பிரமாணத்தைக் கொடுத்தவரே அதை செயலாக்கம் செய்பவராயும் இருப்பார். அவரது விசேஷித்த பிரதிநிதிகளாக கிறிஸ்துவும் அவரது சபையாரும் அவரோடுகூட மகிமையில் இணைந்து நியாயாதிபதிகளாக இருப்பர். ஆனால் இவர்கள் மாபெரும் பிரமாணம் தந்தவருடைய தராதரத்தின்படி நியாயந்தீர்ப்பார்கள். மேலும் இந்த பிரமாணத்துக்கு எதிராக வேறு எந்த பிரமாணமும் இல்லை.

இதுவே நிகழ்வாக இருந்துவருவதால், இந்த ஏற்பாட்டின்படி நாம் தேவபிள்ளைகளாக அங்கீகரிக்கப் படுகிறோம். எந்தளவுக்கு தெய்வீக தயவு அல்லது தயவின்மை இந்த வகுப்பார் ஒவ்வொருவரும் பெற்றிருப்பார்கள் என்று அளவிட யாரால்கூடும்? இந்த வகுப்பாரில், இவர் இரண்டாம் மரணத்தில் அழிக்கப்படுவார் என்றும், இவர் ஜீவனுக்கு இரட்சிப்படைவார் என்றும் யாரால் கூறமுடியும்? தேவன் தம் குடும்பத்தில் ஏற்றுக்கொண்ட ஒவ்வொருவரிடமும் தனிப்பட்டமுறையில் தொடர்பு வைத்திருக்கிறார். தேவனால் ஒருவர் இவ்வாறு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருப்பது, அந்த நபரிடத்திலிருந்த சில காரியங்கள் அவர் பார்வைக்கு பிரியமாய் இருந்திருக்கிறது என்பதற்கான ஆதாரத்தையே காட்டுகிறது. பிரமாணத்தைக் கொடுத்தவர், ஒருவர் தம்மில் போதுமான அன்புடையவராக இருப்பார் என்று தெரிந்தெடுத்து, அவரை தம் பரிசுத்த ஆவியினால் அபிஷேகம் செய்திருப்பாராகில், தேவன் தமக்கு தகுதியுடையவராக அங்கீகரித்த அந்த நபரை கண்டனம்

தற்போது நியாயந்தீர்க்க சபையார் ஆற்றல் குறைந்தவர்கள்

தனிப்பட்ட நபரிடத்தில் ஒருசில குணங்கள் ஓரளவு அநீதியாகவும், நியாயமற்றதாயும் காணப்படுவதை நாம் பார்த்திருப்போம். ஆனால் நாம் நியாயந்தீர்க்கக்கூடாது. இருதயத்திற்குள் இருப்பதை நம்மால் காணமுடியாது. ஒரு குறிப்பிட்ட நபர் ஜெயங்கொள்பவராக இருப்பார் என்று நாம் யூகித்திருப்போம், அல்லது ஒருவர் ஜெயங்கொள்ளமாட்டார் என்று அனுமானித்திருப்போம், ஆனால் அந்த நபர் இரண்டில் ஒன்றாக இருப்பார் என்பது நிச்சயம். ஆகவே நாம் காலம் வருமுன் எதைக்குறித்தும் நியாயந்தீர்க்கக்கூடாது. சகோதரரை நியாயந்தீர்ப்பதை நாம் தவிர்க்கவேண்டும்.

இவ்வாறு சொல்வது, தேவனிடத்தில் நேர்மை யில்லாதிருப்பவரின் செயல்பாடுகளை நம்மால் கண்டுணர முடியாது என்று அர்த்தமாகாது. ஆனால் நம் சொந்த நிலைப்பாடுகளை ஏற்படுத்திக்கொள்வதற்கு பதிலாக, நம் கர்த்தர் கொடுத்திருக்கிற ஒரே நிலைப்பாட்டினை ஏற்றுக்கொண்டு, நமக்கும் பிறருக்கும் பொருத்திப் பார்க்கவேண்டும்; அவரது நிலைப்பாடு என்னவென்றால்,

"உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உன் முழு இருதயத்தோடும் உன் முழு ஆத்துமாவோடும் உன் முழுப் பலத்தோடும் உன் முழுச் சிந்தையோடும் அன்புகூர்ந்து, உன்னிடத்தில் அன்புகூறுவதுபோலப் பிறனிடத்திலும் அன்புகூறுவாயாக என்றார்" - லூக்கா 10:27. இதுவே தேவனது மாபெரும் பிரமாணத்தின் சாரமாகும். நாம் எந்தளவு தேவனை நேசிக்கிறோம், நமது அயலாரை நம்மைப்போல் நேசிக்கிறோம் என்று இந்த பிரமாணத்தைக் கொண்டு நம்மை நாமே நிதானிக்கவேண்டும். இதுவே நியாயந்தீர்த்தலின் நமது தலையான பணியாகும்.

குறிப்பாக சபையில் யாராகிலும் ஒருவர் தேவனது பிரமாணத்துக்கு எதிராக மீறுதல்செய்யும்படி ஜீவித்தால், சபையார் இக்காரியத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று அப்போஸ்தலர் பவுல் சுட்டிக்காண்பிக்கிறார். கர்த்தரது பிரமாணத்திலிருந்து வெளித்தோற்றமாகவே விலகிப் போகிறவர்களுக்கு மட்டுமே இந்த நடவடிக்கை பொருந்தும், மற்ற விஷயங்களுக்கல்ல. தேவ வசனத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள நீதியின் கொள்கைகளுக்கு ஊறு விளைவித்தாலேயே இது

R5887 : page 126

பொருந்தும். நம்மை நிஜமாகவே காயப்படுத்தின நபரை நாம் அறியநேரும்போது, அவரிடம் தனித்து நாம் செல்ல வேண்டும். அவர் செவிசாய்க்க மறுப்பாரானால் இரண்டு அல்லது மூன்று சகோதரர்களை சபையிலிருந்து அழைத்துச்செல்லவேண்டும். அப்போதும் அவர் தவறுகளை ஏற்றுக்கொள்ள மறுப்பாரானால், இக்காரியம் சபையாரின்

கவனத்துக்கு முறைப்படி கொண்டுசெல்லப்பட வேண்டும். இது நடைபெறும் காலத்தில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட அந்த சகோதரனது அங்கீகாரத்தை துண்டிக்கக்கூடாது. அவர் தொடர்ந்து தெய்வீக ஏற்பாட்டிற்கு எதிராக செய்துவரும்போது மட்டுமே சபை ஐக்கியத்திலிருந்து விலக்கவேண்டும். அல்லது கடும் குற்றம் சுமத்தப்பட்ட நபர், அதற்கான இழப்புக்கு ஈடுசெய்ய மறுத்தால், ஐக்கியத்திலிருந்து விலக்கப் படவேண்டும்.

பிறரை நியாயந்தீர்ப்பது நமது பணியல்ல, மாறாக கூடுமானவரை நம்மை உன்னத நிலைப்பாட்டிற்குக் உயர்த்தவே நம்மை நாமே நிதானிக்கிறோம். நமது நற்கிரியைகள் பிறரால் அறியப்படும்போது, அவர்கள் பரலோகத்திலுள்ள நம் பிதாவை மகிமைப்படுத்துவார்கள். கர்த்தரே தம் ஜனங்களை நியாயந்தீர்ப்பார். கர்த்தருடைய குடும்பத்தில் அங்கமாகிய ஒருவர், தன் உடன்படிக்கைக்கு எதிராக நடந்துகொள்ளும்போது, கர்த்தர் தம் விஷயத்தை கவனித்துக்கொள்வார் என்று நாம் யூகிக்கவேண்டும். அவரது நோக்கங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு, பிறரை நியாயந்தீர்க்கக்கூடாது. ஒருவரது வெளித்தோற்ற நடக்கை தவறாக இருக்கும்போது மட்டுமே நாம் கவனிக்கமுடியும். இவ்விடத்தில் நாம் தவறுசெய்ய நேரிடலாம். ஆனால் இருதயத்தினை நம்மால் நிதானிக்கமுடியாது. தேவனது ஆற்றலால் மட்டுமே இது கூடும். தேவனே பிரமாணத்தைக் கொடுத்தவர், அந்த பிரமாணத்தை அந்த நபர் கடைப்பிடிக்க தேடுகிறாரா என்று தேவனே தீர்மானிப்பார்.

புதிய சிருஷ்டிகளுக்கான நியாயத்தீர்ப்பின் நிலைப்பாடு

அப்போஸ்தலர் பவுல் சபையாருக்கு கூறுகிறார் ; நீங்கள் நியாயப்பிரமாணத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டிராமல் கிருபைக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கிறபடியால், பாவம் உங்களை மேற்கொள்ளமாட்டாது -ரோமர் 6:14 ஆனால் நமது திறவுகோல் வசனத்தில் யாக்கோபு அப்போஸ்தலன் நாம் நியாயப்பிரமாணத்துக்கும் பிரமாணத்தைத் தந்தவருக்கும் உட்பட்டவர்கள் என்று பொருள்படும்வகையில் பேசுவதாகத் தோன்றுகிறது. இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இரண்டு வேதப்பகுதிகளையும் எப்படி நாம் இசைவாக்க முடியும்? இதற்கு பதிலுரையாக நாம் கூறுவது; நீங்கள் நியாயப்பிரமாணத்துக்கு கீழ்ப்பட்டவர்களல்ல என்று நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையை பொருள்படுத்தியே பவுல் அப்போஸ்தலன் கூறுகிறார். தேவன் முற்காலத்து இஸ்ரயேலரோடு செய்துகொண்ட நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையானது தேவனுடைய பிரமாணத்துக்கு வேறுபட்டது. கர்த்தருக்கும் இஸ்ரயேலருக்கும் இடையிலான ஒப்பந்தமானது தேவன் என்ன செய்யவேண்டும்? இஸ்ரயேலர் எதை செய்யவேண்டுமென வலியுறுத்துகிறது. அவர்கள் இந்த நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கைக்கு கீழ்ப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் புறஜாதியார் இந்த நியாயப்பிரமாணத்துக்கு ஒருபோதும் கீழ்ப்பட்டிருக்கவில்லை. அவர்கள் தேவனற்றவர்களாயிருந்தனர்.

“மாம்சத்தின்படி நடவாமல் ஆவியின்படி நடக்கிற நம்மிடத்தில் நியாயப்பிரமாணத்தின் நீதி நிறைவேறும்படிக்கே அப்படிச்செய்தார்” (ரோமர் 8:4) என்று பவுல் அப்போஸ்தலன் அறிவுறுத்துகிறார். தேவனுடைய பிரமாணத்தை தங்களுடைய உடன்படிக்கைக்கு உட்பட்டு கடைப்பிடிக்க சுபாவ இஸ்ரயேலரால் கூடாமற் போனபோதிலும், சுவிசேஷசபையாகிய நாம், நமது உடன்படிக்கைக்கு கீழ் அதை கடைப்பிடிக்கமுடியும். சுவிசேஷயுகத்துக்கான தேவனுடைய ஒப்பந்தத்தின்படி புதியசிருஷ்டிகள் மட்டுமே அங்கீகரிக்கப் படுகின்றனர். இவர்களது மாம்சம் மரித்ததாகக் கருதப்படுகிறது. புதியசிருஷ்டிகள் தேவனுடைய குடும்பத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கும் அதேவேளையில், அவர்கள் தொடர்ந்து அபூரண மாம்ச சரீரத்திலேயே இயங்கும்படி அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். இந்த சரீரத்தை தன் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்திருக்க தன்னால் இயன்றதைச் செய்து, தேவமகிமையை விளங்கச்செய்யவேண்டும். அவன் தன் இருதயத்தில், தன் சிந்தையில், தன் முயற்சிகளில், புதிய சிருஷ்டியாக இருந்து, அதன்படிசெய்து, ஒருபுதிய சிருஷ்டியாக தேவனுடைய பிரமாணத்தை பூரணமாக கடைப்பிடிக்கலாம்.

அழிந்துபோகும் சரீரத்தின் அபூரண செயல்பாடுகள் எதையும் தீர்மானிக்கப்போவதில்லை. மாறாக, புதிய சிருஷ்டியின் இருதய நோக்கங்களும் முயற்சிகளுமே தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. பவுல் அப்போஸ்தலன் நமக்குக் கூறுவதுபோல், சரீரம் அடக்கப்பட்டு கீழ்ப்படுத்தப்பட வேண்டும். சபையைப் பொருத்தவரையிலும் தெய்வீக பிரமாணத்தின் நியாயத்தீர்ப்பின்கீழ், தெய்வீக பிரமாணத்தைக் கொடுத்தவரிடத்தில், புதியசிருஷ்டி ஜீவித்திருக்கும் அல்லது மரித்திருக்கும். நமது திறவு வசனத்திற்கு இணக்கமாக அப்போஸ்தலர் பவுல் தரும் கருத்து யாதெனில், உலகமோ, சகோதரரோ அவனை நியாயந்தீர்க்க திறனற்றவர்கள் என்பதேயாகும். கர்த்தரால் மட்டுமே இருதயத்தையும் அதன் எல்லா நிலைமைகளையும் எதிர்த்துப் போராடவேண்டிய சோதனைகளையும் பலவீனங்களையும் அறியவும், முறையாக நியாயந்தீர்க்கவும் முடியும். “நானும் என்னைக்குறித்து தீர்ப்புச் சொல்லுகிறதில்லை” (1கொரிந் 4:3) என்று பவுல் அப்போஸ்தலனும் தீர்மானமாகக் கூறுகிறார். கர்த்தருடைய குழந்தைகளாக சுத்த மனசாட்சியின்படி நடக்கிறேன் என்று கூறுவோர், நாம் இவ்வாறு நடக்க உண்மையாகவே கடும் முயற்சி செய்கிறோம் என்றால், பிறரை குறைகூறி தீர்ப்பிடவோ, நம்மைநாமே ஆகாதவனென்று தீர்க்கவோ கூடாது. அனுதினமும் இலக்கைநோக்கி ஓட நோக்கங் கொண்டு, கர்த்தருடைய கிருபையின் சகாயத்தினால் பரிசுத்தஆவியின் கனிகளை விளையச் செய்யவும் நம் குருவுக்கு ஊழியம் செய்யவும் நம்மால் இயன்ற அளவுசெய்து, முடிவுகள் அனைத்தையும் அவரிடமே விட்டுவிடுவோமாக.

See more Books & Articles at www.foodfornewcreature.com